

הקורבן, מחייב חיך תמים של אושר, כשהצטלם, בוודאי לא העלה בדעתו כלל שישים את חייו בגיל 18, בצורה כל-כך טראגית.

השמועה על התלוצה המתארגנת עשתה לה כנפיים במהירות. צעירים ממחנההפליטים ומן העיר טולכרם עצמה התחילו לזרום לעבר הרחוב הראשי. תוך כדי הליכה לבש כל אחד מהם את הכופיה שלו. חלקם כיסו את פניהם בכופיה ואחרים שלפו מאישים דגל פלסטיני, או כרזה מאולתרת, שהוכנה בוריות.

אחד הצעירים ראג לסדר. הוא אירגן את חבריו בשורות לרוחב הדרך הראשית של המחנה. רק גברים וילדים התארגנו לתהלוכה האבל.

"מישהו הקריב את דמו!"

מתח רב עמד באוויר. השתתפות כהפגנה בלתי-חוקית, המביאה ב-אירגון עריי" והנפת דגל פלסטיני גוררות אחריהן מייד מעצר, היכול להוביל למישפט ולהרשעה. העונש הצפוי — ער שתי שנות-אסר.

למרות הסיכון, לא נרתעו הצעירים. רובם ככולם כבר בילו לפחות פעם אחת בחייהם תקופה זו או אחרת מאחורי סורג ובריח באשמות שונות, רובן ככולן פוליטיות. המישפל הצבאי הוציא יותר מאלף צווים (ומהווים את ספר-החוקים ההולך ותופח של תושבי השטחים הכבושים), ואין כמעט גבר בגדה שלא עבר אי-פעם במשך 16 שנות הכיבוש על אחד מצווים אלה.

התהלוכה התארגנה במהירות. גישים במיטפות-ראש לבנות עמרו בפיתחי הבתים הקטנים והביטו בחזרה כמתרחש. הן, כמו הגברים שהצטרפו לתהלוכה, ידעו שזה לא ייגמר טוב. ככולם היה ברור שלא יארך הזמן, וגישים רוהרים של אנשי מישמר הגבול יבואו למקום — ואז, רק אלהים יהיה בעזרם.

התהלוכה התחילה לצעוד. בראש הלכה שורת בחורים צעירים, כולם בכופיות אדומות לראשיהם. אחריהם פסעה שורה נוספת, במרכזה שני הורים הענקיים, שתמונותיהם של יאסר ערפאת ושל ההרוגים במרכום. לצד הורים הגיפו כמה בחורים את דיגל-פלסטין.

נושאי הדגלים כיסו את פניהם בכופיות האדומות. כדי שגם משתפי הפעולה בתוך מחנההפליטים עצמו לא יוכלו לזהות אותם ולרווח אחר כך לשילטונות הישראליים.

הם צעדו במורד הדרך הבוצית, לכיוון בית-הקברות של המחנה, כשהנשים מלוות אותם כמבטי דאגה וכבוד. חלק מהן מחו רמעות. אף אחת מהן לא העזה להוציא הגה מפיה.

מישהו במרכז התהלוכה התחיל לקרוא סיסמות. חבריו חזרו אחריו כהר אדיר, שנשמע כמו עקבה רמה בכל רחבי מחנההפליטים.

ברוח וברם נפדה את ערפאת! קרא הכרוז, כשכולם חוזרים אחריו. ברוח וכדם נפדה את עארמ" הוא הכריז, וחבריו ענו. "התאספו התאספו הצעירים, מישהו הקריב את רמת" הסיסמות כולן בחרוזים. הקהל חזר עליהן תוך כדי הרמת יריים — לעיתים באגרופים קמוצים, לעיתים תוך סימון יי של ניצחון.

ילדים קטנים, בני חמש-שש, הצטרפו עם הם לתהלוכה, שהלכה וגדלה, כשהם לומדים שיעור חשוב באזרחות תחת כיבוש בלתי-יגמר. התהלוכה התקרמה לאט, בכיוון בית-הקברות. בערך שלוש מאות איש הגיעו לשם — הגברים שבקבוצה מלוכתה, הנשים מאחוריהם.

יצרי נקם

בית-הקברות היה שקט. הארמה שכיסתה את קיברו של עאמר היתה עדיין תחוה ורטובה. על הקבר היו מונחים שני זרים. טיפית-הגשם שעל הזרים נצצו בשמש, שביצבצה (המשך בעמוד 59)

יחזקאל אסלן, רשימת ה"11", טוען המישפחה הרגה את אחי!

התיקוה, אשר ראובני הוא אמרגנם של שימי תבורי, זוהר ארגוב וחיים מוסה. אחרי פיצוץ מכונתו, התלונן אשר ראובני במישפחה ואמר כי הוא חושד כי שימעון אסלן הוא שגרם לפיצוץ. הוא סיפר במישפחה כי זמן קצר לפני המיקרה גבה ממנו שימעון אסלן דמי-חסות בסך 2000 דולר. אשר ראובני נתן לשימעון את הכסף במטרה כי לא ישוב אליו בדרישות. אחר-כך התפוצצה מכונתו. שימעון אסלן נלקח לחקירה על-ידי המישפחה ומאו נעלמו עיקבותיו.

יומיים אחרי העלמו פנה יחזקאל לפרקליטו, אריה שרעבי, כדי שיברר אם שימעון עצור.

התברר כי שימעון אינו נמצא במעצר. כעבור שבוע נתגלתה גופתו של שימעון אסלן בחולות ראשון לציון.

הן כעבודה והן בכסף. לא אחת קרה ששמעון חילק צ'קים ללא כיסוי או לקח הלוואות מאנשים אשר באו לגבות את החוב מיחזקאל. הוא אכן שילם את חובותיו של אחיו. על אותו רקע התגלעו ויכוחים בין שני האחים. בתקופה האחרונה הפקיד יחזקאל בידי שימעון ניהול אולם פליפריס. מאמציו של יחזקאל לשקם את אחיו שימעון עלו בתוהו. שימעון הירבה להשתמש בהרואין, ותיפקודו נפגע קשה. כל מאמצי המישפחה עלו בתוהו. נחודש אוגוסט השנה הסתבך שימעון אסלן עם החוק. הוא נעצר על-ידי המישפחה כחשוד בגניבת רשמי-קול ותכשיטים. כמו כן טענה המישפחה כי שימעון איים על המתלוננים כי ירצח אותם ויגרם להם נזקים.

על יחזקאל אסלן כבר נכתבו רבות. הוא מוכר כאחד מראשי הפשע המאורגן בארץ. ועדת-שימרון, שחקרה ב-1977 את הפשע המאורגן בישראל, ציינה אותו כאחד מ"11 אילי-הפשע במדינה. ייחסו לו עבירות רבות של סמים, למרות שנתפס רק פעם אחת עם כמות זעירה של קוקאין במלון רומה. או נשפט ונשלח לבית-הסוהר לשלוש שנים.

לפני כשנתיים נורה יחזקאל אסלן כחצר ביתו שבשיכון דן. הוא נפגע בפניו ועבר כמה ניתוחים-לסת מסוכנים. זמן קצר אחרי ההתנקשות בחייו נרצח עמוס מסיקה. המישפחה ייחסה את הרצח לאנשיו של יחזקאל אסלן, אך עד היום לא נמצא הרוצח.

מאסר-בית מרצון

יחזקאל אסלן נולד וגדל בשכונת התיקוה, הוא נחשב אדם אמיד ובעל עסקים רבים. כינהם מיסעות שיפודי התיקוה וסוכנות המשקעות משקה לכל. נבעלותו של אסלן גם כמה מיפעלים המייצרים מיכנסי ג'ינס ואולמות למישחקי מכונות, פליפריס. את המכונות מייבא אסלן בעצמו ומשכיר אותן תמורת שכר חודשי.

הוא אהר על אנשי שכונת-התיקוה ולא פעם פנו אליו אנשים בשעת צרה. אסלן לא השיב פניהם ריקם. לחברים בשכונה מוכר יחזקאל כאיש הסולד משימוש בסמים, אחרי שאחיו אילן מת בגיל 23 כתוצאה משימוש בסמים קשים. האח שנרצח, שימעון אסלן, היה ידוע כנרקומן. גם הוא, כיחזקאל, גדל בשכונת-התיקוה. כבר בגיל צעיר הסתבך שימעון עם החוק, בעיקר בעבירות רכוש וסמים "לוכות" ונקופו תיקים פליליים רבים. והוא אף ריצה כמה עונשים בבית-הסוהר.

שימעון אסלן נהג להשתמש בסמים קשים ומרצון החמיר עם הזמן. כששוחרר מבית-החולים אברבנל בבתיים, אחרי טיפול לגמילה מסמים, יצא במצב גרוע עוד יותר ממצבו לפני האישפוח.

הטיפול כלל סמי-הרגעה וכדורי אדולן, שהם תחליף להרואין, אך גם הם יוצרים תלות.

לפני כמה שנים נרתמה מישפחתו של שימעון אסלן לניסיון לגמול אותו מהשימוש בסמים. הוחלט לנתק אותו מהעולם החיצוני. הוא נלקח לביתו של יחזקאל, אשר כלא אותו, בהסכמתו כמרתף ביתו שבשיכון דן. אחרי שניגמל שיחרר יחזקאל את אחיו מכלאו. שימעון הפסיק להשתמש בסמים למשך תקופה ממושכת.

כל זה קרה לפני ארבע שנים. היום טוענת המישפחה כי יחזקאל ככל את אחיו שנית והתעלל בו. טענה זו נשמעת משונה, בעיקר לאור העובדה שיוחזקאל הוא שהחליט לשחרר את אחיו שימעון ולא היתה זו המישפחה ששיחררה אותו מכלביו.

מערכת-היחסים בין יחזקאל ואחיו היתה תקינה. יחזקאל סייע לשימעון

גופה לא מזוהה

ימעון חזר לשכונת התיקוה. בימי מעצרו הפעילה עליו המישפחה לחץ עצום. לשימעון, שהיה נרקומן קשה, לא ניתנו סמים בבית-המעצר. הוא ביקש והתחנן בפני

נרצח שימעון אסלן גופה בחול

השוטרים כי יתנו לו כדורים להקל על סיבלו. הוא הבטיח הרים וגבעות לאנשי המישפחה והציע לעזור להם ולמסור להם מידע שבו הם מעוניינים. אנשי המישפחה ערכו עימו הסכם.

שימעון אסלן שוחרר מבית-המעצר והפך מודיע מישפחתי.

יחזקאל אסלן שהה באותם ימים בחו"ל. הוא עבר סדרת ניתוחים מסוכנים בפניו. לראץ חזר רק לפני כחודש. באותה תקופה היו ייחסיו עם שימעון רופפים.

שימעון היה מסומם רוב הזמן והגיע רחוקות, כדי לקחת משם כסף. ימים ספורים לפני הרצח, היה שימעון בחקירה מישפחתית בקשר לפרשת פיצוץ מכונתו של האמרגן אשר ראובני.

לאחים ראובני חנות משכונת

ביום גילוי הגופה הגיעו אנשי היחידה המרכזית למיסערתו של יחזקאל אסלן בשכונת-התיקוה וביד קשו כי יבוא איתם. הם לקחו אותו למכון הפתולוגי כאברכיבוי. שם הראו לו גופה וביקשו כי יזהה אותה. יחזקאל אמר להם כי אין הוא יכול לזהות את הגופה, מפני שפניה היו מושחתות. השוטרים אמרו: "זה אחיך, שימעון". יחזקאל אמר לשוטרים כי אינו מזהה את אחיו. באותו מעמד הורתה המישפחה ליחזקאל להכין את הליכי הקבורה, כדי לקבור את אחיו למחרת היום.

גם אשתו של שימעון אסלן, שהובאה לשם מאוחר יותר, לא זיהתה את גופת בעלה.

נפחט ראובני פיצוץ במכונת

הגיס נוכר בתקריט זו בגלל הקשר עם המקום שבו הוכה על-ידי המישפחה בחולות ראשון-לציון. במקום קרוב מאוד נמצאה גופתו של שימעון אסלן.

בעיקבות אותו סיפור הסיקו כמד מבני המישפחה כי יתכן מאוד שהמישפחה, בעת חקירתה את שימעון אסלן כעניין פיצוץ מכונתו של אשר ראובני, נהגה כלפיו באלימות ואולי כתוצאה מכך מת שימעון שהיה חלש מאוד ומצב בריאותו ירוד ביותר. עקב השימוש בסמים.

בעיקבות סברה זו של בני המישפחה פשטו בשכונת התיקוה שמועות כי המישפחה היא שהרגה את שימעון אסלן. כעבור 10 ימים נעצר יחזקאל אסלן. המישפחה טענה כי הוא מעורב ברצח אחיו שימעון. הם טענו, כי ככל את אחיו בשלשלאות במרתף ביתם, אחרי שבוע שבו עימים. מודיע מישפחתי.

נציג המישפחה, פקד עימנואל שחר, הגיש לשופט מידע חסוי. הוא סרב לענות לרוב שאלותיו של אריה שרעבי, פרקליטו של יחזקאל אסלן, פקד עימנואל שחר אמר, כי אין המישפחה יודעת כיצד נגרם המוות, מפני שדו"ח נתיחת הגופה עדיין לא הגיע.

בערויות שהמישפחה גבתה מאשתו של יחזקאל אסלן ומהעורות, התברר כי שימעון אסלן לא ביקר באחרונה בבית יחזקאל.

יחזקאל סירב לשתף פעולה עם חוקריו. המישפחה הציעה לעורר-הדין אריה שרעבי להיות נוכח בחקירת לקוחו, רבר שאינו מקובל ברר-כלל. הפרקליט הגיש ערר לבית-המישפט, ובו ביקש לשחרר את לקוחו. הוא טען, בין השאר, כי המישפחה מנסה להדיק את יחזקאל אסלן כתם, שלא ייחמה ממנו כל ימי חייו. השבוע שוחרר יחזקאל אסלן. הוא לא ידע כי אחיו שימעון הינו מודיע מישפחתי. **נעמי אודה**

בסמיכות מקום

ימי השיבועה על מותו של שימעון אסלן נודע לבני המישפחה כי מכר ראה את שימעון בתחנת מישפחה מסוימת סמוך לזמן העלמו. מאז לא ראהו איש. אחד הגיסיים של אסלן סיפר לבני המישפחה על

עצור יחזקאל אסלן ניתוח בלסת

היתקלות שהיתה לו עם אנשי המרוך, לפני תקופה קצרה. הוא סיפר כי סיפק סחורה לחנות מסוימת בבתיים. כאשר יצא מהחנות התנפלו עליו שלושה מאנשי הבולשת ושאלו אותו מהיכן החבילה המונחת אצלו במכונת. הוא אמר כי החבילה אינה שייכת לו וכי אינו יודע כיצד הגיעה למכונת. כשהחבילה נפתחה על-ידי המישפחה נתגלה בה כחצי קילוגרם חשיש. לדבריו הוכנס למכונת-מישפחה והוכה שם. אנשי המישפחה, כך סיפר, הסיעו אותו במכונתם לחולות ראשון-לציון ושם היכו אותו מכות נמרצות בכל חלקי גופו. לאחר מכן גררו אותו לתחנת-המישפחה והמשיכו להכות אותו.

הגיס נוכר בתקריט זו בגלל הקשר עם המקום שבו הוכה על-ידי המישפחה בחולות ראשון-לציון. במקום קרוב מאוד נמצאה גופתו של שימעון אסלן.

בעיקבות אותו סיפור הסיקו כמד מבני המישפחה כי יתכן מאוד שהמישפחה, בעת חקירתה את שימעון אסלן כעניין פיצוץ מכונתו של אשר ראובני, נהגה כלפיו באלימות ואולי כתוצאה מכך מת שימעון שהיה חלש מאוד ומצב בריאותו ירוד ביותר. עקב השימוש בסמים.

בעיקבות סברה זו של בני המישפחה פשטו בשכונת התיקוה שמועות כי המישפחה היא שהרגה את שימעון אסלן. כעבור 10 ימים נעצר יחזקאל אסלן. המישפחה טענה כי הוא מעורב ברצח אחיו שימעון. הם טענו, כי ככל את אחיו בשלשלאות במרתף ביתם, אחרי שבוע שבו עימים. מודיע מישפחתי.